



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Apreiškimo šaltinis. 1 dalis

John Fenn, 2013 m. lapkričio mėn. 30 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

O kas jeigu tau reikėtų lankytis surinkime (bažnyčioje) tik 3 kartus per metus? O kas jei nebūtų interneto, telefono, galimybės parašyti laišką, arba pasišnekėti veidas į veidą su kitais?

Tokia situacija buvo Izraelyje maždaug 250 metų iki Jėšua (Jėzaus) gimimo Betliejuje. Senajame Testamente Dievas nereikalavo hebrajų vyrų eiti į šventyklą Jeruzalėje daugiau nei 3 kartus per metus. Tai buvo todėl, kad jie buvo paplitę tautos ir nebuvo kitų transporto priemonių keliauti tik nuosavos kojos (žr. Išėjimo 23:17)

Ir štai pasirodo graikai!

333-331 metais iki Kristaus Aleksandro Didžiojo vadovaujami graikai, nukariavo Izraelį ir Egiptą. Aleksandras buvo Aristotelio mokinys ir buvo įsitikinęs, kad graikų kultūra gali suvienyti pasaulį. Graikų kultūra per gyventojus pasklidusius Izraelyje atnešė daug dalykų – rūbai ir stiliai, teatras, sportinės varžybos, gimnazijos, pirtys, menai, graikų kalba ir mąstymo būdas.

Atsiranda „susibūrimai“ ir „atsiskyrusieji“

Jau 200-ųjų prieš Kristų viduryje Izraelis tapo graikišku. Buvo praėję virš 200 metų nuo paskutinio pranašo Malachijo, ir atrodo, kad tautoje Dievas niekur nebekalbėjo.

Jūs negalėtumėte atskirti žydo nuo graiko, nes abu eidavo į teatrus, turėdavo pirties ir gimnastikos dienas, lankydavosi sportinėse žaidynėse, o iš žydo buvo reikalaujama tik 3 kartus per metus apsilankyti šventykloje, ir nieko daugiau. Tomis dienomis nebuvo savaitinių susirinkimų, bet tai turėjo greitai keistis.

Dėl šitų dalykų, kurie vyko tautoje, pakilo šventumo judėjimas, kuris buvo skirtas tam, kad atskirtų žydus nuo graikų ir, kad mokytų žydus pažinti jų Dievą daugiau nei 3 kartus per metus. Šventumo judėjimo dalyviai nusprendė rengti savaitinius kaimynystėje gyvenančių šeimų susirinkimus, kur tos atsiskyrusios šeimos galėtų rinktis ir mokytis pažinti Dievą. Bet kada rinktis?

Sabato šventimas

Dievas Išėjimo 20:8-11 įsakė laikyti Sabatą šventu, tai reiškė, kad šeštadienį negalima dirbti. Dievas nedirbo šeštadienį, taigi ir jie pagerbdami Dievą nedirbo šeštadienį, ir tai reiškė laikyti Sabatą šventu. Kadangi jie dirbo kitas šešias dienas, o Sabatas buvo jų laisva diena, todėl logiška buvo susirinkti tomis dienomis namų susirinkimuose.

O čia linksmoji dalis

Hebrajų kalboje žodis „atsiskyręs“ yra fariziejus. Graikiškas žodis „susirinkimas“ arba „mokymosi vieta“ yra sinagoga. Šventumo judėjimui vadovavo „atsiskyrę“ arba fariziejai, ir pirmieji namų susirinkimai buvo sinagogos. Jie nustatė, kad eiti ¼ mylios (0,4 km) per Sabatą yra darbas, taigi jie padarė išvadą, kad kiekviename namų susirinkime turi būti mažiausiai 10 suaugusių žydų vyrų. Netgi Jėzaus laikais dažniausiai sinagogos buvo žydų namai, arba į judaizmą atsivertusių žmonių namai. Tik vėliau jie pradėjo statyti pastatus, vadinamus sinagogomis.

Šiandien, jei tikintysis nori garbinti šeštadienį, tai gerai, nes jie tai daro Viešpačiui ir aš čia nematau jokios klaidos. Tik nereikia sakyti, kad Dievas liepė Jį garbinti šeštadienį, tai klaida ir neišmanymas – galbūt norint gero, bet tai neteisinga. Įsakymas apie Sabatą reikalavo tik ilsėtis, jis buvo Jėzaus simbolis ir šešėlis, kuris duos mums poilsį nuo mūsų nuodėmių – tai buvo padaryta žmogui, o ne Dievui (Morkaus 2:27).

Jie susirinkdavo namuose šeštadieniais mokytis apie Dievą, kad galėtų gyventi pagal Jo kelius ir kultūrą graikų apsuptyje. Šventumo judėjimui besitęsiant, jie pridėjo vis daugiau ir daugiau taisyklių prie Dievo įsakymų, štai kodėl Jėšua nuolat konfrontavo tas taisykles ir mokė Senojo Testamento tokio, koks jis iš tiesų buvo. (Apie tai galite rasti mano „Kalno pamokslo“ 1 & 2 serijose)

Šeimos gyvenimas susietas su apreiškimu iš Dievo

Viešpats įkūrė namus ir šeimą Edeno sode, ir ten susitikdavo su Adomu ir Ieva. Kai Jis pasirodė Abraomui Pradžios 18:17-19, Jis susiejo apreiškimą iš dangaus su šeimos gyvenimo kokybe:

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 1
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

„Viešpats tarė: „Ar Aš slėpsiu nuo Abraomo, ką ketinu daryti? Juk Abraomas tikrai taps didele ir galinga tauta, jame bus palaimintos visos žemės tautos. Nes Aš žinau, kad jis įsakys savo vaikams ir savo namams po savęs laikytis Viešpaties kelio ir daryti, kas yra teisinga ir teisu, kad Viešpats galėtų ištesėti Abraomui, ką Jis kalbėjo apie jį“.

Senasis Testamentas liepė tėvams kalbėti apie Viešpatį, kai jie atsikelia ir kai jie atsisėda, kai jie įeina ir išeina, namai ir šeima visada buvo vieta, kurią Dievas pasirinko būti pirma ir svarbiausia mokyti pažinti Jį.

Šventyklos gyvena namuose

Kai Dievas per Sekmines persikėlė iš šventyklos Jeruzalėje į žmones, kaip matome Apaštalų darbų knygos 2 skyriuje, padarydamas žmones gyvomis šventyklomis, buvo natūralu, kad šitie nauji tikintieji toliau susitikdavo namuose šeštadieniais, kaip jie tai darė jau 250 metų. Tai išliko pagrindiniu būdu mokyti pažinti Dievą. Vėliau jų mąstyme svarbiausia tapo prisikėlimo diena, ir daugelis ėmė rinktis sekmadieniais.

Jie susirinkdavo namuose ne dėl persekiojimų, bet todėl, kad Dievas susitikdavo su žmonėmis namuose nuo Adomo ir Ievos laikų. Daugelis, jei ne daugiausia Jėzaus stebuklų įvyko namuose. Štai kodėl namų surinkimas taip greitai auga pasaulio mastu ir visai nesvarbu, ar vyksta persekiojimai, ar ne, nes Dievas sukūrė ir paskyrė namus ir šeimą būti pagrindine vieta mokyti apie Jį, taigi natūralu, kad Jis čia veikia. Toks Naujojo Testamento kontekstas, nes Naujojo Testamento autoriai, buvo namų surinkimų lyderiai, kurie rašė jiems ir kurie lankė namuose vykstančius bažnyčios susirinkimus.

„Bažnyčios“ arogancija

1700 metų auditorinio stiliaus bažnyčios sistemos arogancija yra tai, kad **ji** mąsto, jog būtent auditorija yra priemonė, per kurią Dievas skleidžia Savo evangeliją! Jėšua nepašaukė institucijos pamokslauti evangeliją. Žmonės, kurie gyvena ir susitikinėjo namuose patys save pasiuntė, nebuvo jokių specialiai išlavintų žmonių, vadinamų misionieriais, mes patys save pasiunčiame į namus, miestus ir verslo vietas, kad padarytume žmones mokiniais per tarpusavio santykius.

Namai yra ta vieta kur verda gyvenimas ir maistas, taigi surinkimas namuose fokusuojasi į gyvenimą.

Kryžiaus mąstymas ar prisikėlimo mąstymas?

Koks yra krikščionybės simbolis? Kryžius. Mirtis. Pagalvok apie tai, kaip prieštarauja dabartinės bažnyčios kultūra Naujojo Testamento realijoms. Naujojo Testamento rašytojai buvo susitelkę į Kristų, kuris gyvena mumyse, į Jėzaus prisikėlimą, Jo triumfą nugalėjus priešą ir mirtį bei mūsų gyvenimo atnaujinimą. Kristus mumyse yra šlovės viltis.

Kodėl tada visa mūsų bažnyčios kultūra orientuota į mirtį? Kodėl mes nekabiname tuščio kapo simbolių ant bažnyčios pastatų ir savo sienų? Kodėl mes susitapatiname su Jėzaus mirtimi užuot susitapatinus su prisikėlimu? Kodėl apie kryžių kalbame 51 savaitę per metus, o į prisikėlimą susitelkiame tik 1 sekmadienį metuose? **Visas Naujasis Testamentas yra orientuotas į Jo prisikėlimą; kodėl bažnyčios kultūra nėra tokia?**

Kodėl mes kviečiame žmones išeiti į priekį, kad jie ateitų prie kryžiaus, užuot kvietus prie prisikėlimo jėgos? Kodėl kviečiame žmones prie kryžiaus kiekvieno tarnavimo pabaigoje, primindami jiems, kad jie yra nusidėjėliai (jie tai jau žino, taigi jiems tai ne naujiena), užuot nukreipus juos į Kristaus jėgą jų viduje, kuri nugalė nuodėmę!?

Pasiekti namus

Namų surinkimas yra orientuotas į prisikėlimą, nes jame svarbiausia yra mokinytė. Aš sėdėjau su jaunu žmogumi prieš prasidedant susirinkimui namuose; jis žinojo tik institucinę bažnyčią, bet tą savaitę nutarė pasidairyti po namų surinkimą.

Jo galva buvo nulenкта ir jis buvo nusiminęs. Nieko daugiau negalėjo matyti tik savo pasikartojančias nesėkmes ir nuodėmes, jis buvo arti savižudybės. Jis jau daug kartų ėjo į priekį susirinkimuose, kad už jį pasimelstų, bet nesijautė geriau. Pro ašaras jis man pasakė, kad jis atgailauja ir kurį laiką gerai elgiasi, bet po to vėl nusideda, jis taip pasakė: „aš einu prie kryžiaus vėl ir vėl, bet aš negaliu sulaužyti nuodėmės ciklo savo gyvenime.“

Aš pasakiau, kad jis nemąsto Naujojo Testamento tiesomis, kad žiūri atgal į kryžių, užuot žiūrėjęs į prisikėlimo jėgą ir Kristų, kuris dabar gyvena jame. Naujasis Testamentas sako, kad mes jau numirėme ir dabar Kristuje esame prikelti iš mirties. Mes esame pasodinti danguje su Kristumi. Mes turime valdžią ir

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 2 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

jėgą virš velnio. Mes esame palaiminti visais dvasiniais palaiminimais Kristuje. Mes esame išteisinti Kristuje ir turime ramybę su Dievu (Romiečiams 5:1- 2, 6:3-5, Efeziečiams 1:3, 2:6, 2 Korintiečiams 5:17)

Jis turėjo kryžiaus mąstymą, o aš – prisikėlimo mąstymą. Gera žinia, kad jis surado ramybę ir pergalę po tos dienos, ir tai įvyko todėl, kad jis pakeitė savo mąstymą iš mirties į gyvenimą. Nuo kryžiaus kultūros iki prisikėlimo kultūros.

Ar esate išmokytas mąstyti, kad Kristus yra jumyse, ir tai orientuoja jus į Jį, o gal jūs susitelkęs į save ir reguliariai patiriate nesėkmes eidamas prie kryžiaus? Kai jums reikia atsakymų, ar jūs visų pirma mąstote apie Kristų savyje, o gal jūs manote, kad jums reikia eiti į surinkimą pasiklausyti X kalbėtojo, arba reikia X asmens, kad „duotų jums žodį“, arba padarytų kažką, kad Dievas jus išgirstų?

Kaip manote: kryžiaus ar prisikėlimo jėga veikia jumyse? Daugiau kitą savaitę, iki tada.

Laiminu visus.

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Apraiškimo šaltinis. 2 dalis

John Fenn, 2013 m. gruodžio mėn. 7 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus

Žvilgsnis į mūsų gyvenimą: šalia kriauklės virtuvėje pas mus yra muilo dozatorius, kuris turi judesio detektorių. Taigi, kai laikote ranką po čiaupu, jis jaučia judesį ir išmeta porciją skysto muilo į delną.

Beveik kiekvieną kartą, kai aš plaunu indus lieka nedidelė balutė muilo ant padėklo, kaip jūs galite matyti šioje nuotraukoje. (Tas mažas žmogiukas kairėje, tai mūsų bulvių šveitimo šepetys; Barbaros kūryba)

Sunku pradėti

Dabar, kai ateina mano eilė dirbti virtuvėje, aš šveičiu puodus ir keptuves, taigi aš paimu šepetį, išvalau muilo balutę ant padėklo, ir plaunu puodus bei keptuves. Jei man reikia daugiau muilo, TADA aš pakišu padėklą po čiaupu ir laukiu kol iškris lašas.

Nepamenu, kaip baigėsi mano darbas virtuvėje, tik žinau, kad Barbara yra šauni virėja ir įpratusi atidėti nešvarius puodus ir keptuves „vėlesniam laikui“, kad ji galėtų pabaigti gaminti. O mano darbas sutvarkyti tai, ką ji atideda „vėlesniam laikui“.

Mes jau turėjome tą dozatorių gal kokius 5 metus, ir kitus paskirstytojus prieš šitą. Aš pažįstu Barbarą pakankamai gerai nuo 7 ar 8 metų amžiaus. Kai buvome vaikai, mes vaikščiodavome į tas pačias gimimo dienas, nes turėjome tuos pačius draugus. Mūsų tėvai pažinojo vieni kitus. Mano dėdė buvo partneriu teisininkų firmoje su savo kaimynu, kurių duktė buvo Barbaros geriausia draugė ir taip pat viena mano geriausių draugių. Mes pradėjome susitikinėti nuo 15 ir 16 metų. Mes turėjome ilgą ir gilią istoriją kartu bei tarp mūsų šeimų.

Bet aš galvoju...

Kitą dieną ji priėjo prie kriauklės ir paklausė, ar aš išvaliau muilo balutę ant padėklo, ir aš atsakiau, kad taip, ir papasakojau jai apie savo įpročius. Ji paprašė manęs nedaryti šito, nes kai ji plauna savo rankas, jai nereikia visos čiurkšlės muilo, ji tik pamirko pirštą mažame klanelyje ir to jai pakanka nusiprausti rankas.

Kodėl aš tai išgirdau pirmą kartą? Aš visada išvalydavau tą mažą muilo balutę, visų pirma taip taupydamas muilą, naudodamas tai, ką surenku, o darydamas tai maniau, kad darau jai paslaugą ir tokiu būdu sutvarkydavau virtuvę kiek galima švariau.

Per daugiau kaip 35 santuokos metus tik dabar sužinojau, kad valydamas tą mažą muilo balutę, erzinau ją visus tuos metus. Iki to momento aš nežinojau, kad trukdžiau jai nusiplauti rankas. Oi!

*„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 3
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com*



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Trukdymas malonei

Taip nutinka su daugeliu krikščionių, kurie galvoja, kad padeda Dievui – geri motyvai, bet blogas pritaikymas. Galbūt religinėmis formulėmis ir praktikomis, galbūt skaičiuodami žmones, kuriuos jie laimi Viešpačiui, kaip žymes ant ginklų diržo laukiniuose vakaruose arba žavėdamiesi didžiule auditorija su itališko marmuro grindimis sukurtomis dėl Jo, arba sumušdami rekordą žmonių, kurie apsilankė Velykų tarnavime, jie mano, kad būtent šito reikia Dievui.

O galbūt jie pripildė auditorijas su kitais 3000, kad šauktų ir klykautų atviro dangaus ir melstųsi prabudimo mieste, tikėdami lyderiais, kurie sakė, kad prabudimas ateis po 30 dienų, jeigu jie 30 dienų pasninkaus.

Galbūt taip, kaip aš trukdžiau Barbarai, manydama, kad darau jai paslaugą, tai ką jie mano, jog Dievui to reikia, iš tiesų Jį erzina ir vargina.

Jie nepastebi to nuostabaus dalyko, kad Kristus gyvena juose, ir jie gali liautis daryti dalykus, kad padarytų Jam įspūdį, ir tiesiog gyventi su Juo. Jis mėgaujasi procesu, taigi džiaukimės kartu su Juo.

Mes galvojame...

Mes galvojame, kad elgiamės taip, kaip moko Biblija, nuolatos primindami sau, kad Jėšua (Jėzus) mirė už mus, nes Jis mus myli. Mes liudijame neišgelbėtiems, kad Jėšua juos myli TAIP, kad numirė už juos – ir visa tai yra tiesa, bet tik pusė tiesos, nes Jis nepasiliko miręs. Kai nuvedame juos ½ kelio iki prisikėlimo, tai jie užuot susitelkę į prisikėlimo jėgą, lieka susitelkę į mirtį ir nuodėmę.

Kai Petras buvo nuvestas pas lyderius po to, kai išgydė luošą žmogų, jis nesustojo prie kryžiaus: „Tai tebūnie jums visiems ir visai Izraelio tautai žinoma: vardu Jėzaus Kristaus iš Nazareto, kurį jūs nukryžiuote ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių! Jo dėka šis vyras jūsų akivaizdoje stovi sveikas“ (Apd 4:10)

Kai tikintieji tokioje vienybėje rinkdavosi Jeruzalėje po Sekminių, keliaudami iš namų į namus, valgydami kartu – į ką jie orientavosi? „Apaštalai su didžiule jėga liudijo apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą“. Jie nebuvo Jo mirties ant kryžiaus liudytojai, bet Jo prisikėlimo liudytojai, nes prisikėlimo jėga pakeitė jų gyvenimus (Apaštalų darbų 4:33)

Gyvenimas

Kai apaštalai buvo įkalinti ir angelas atidarė kalėjimo duris ir išlaisvino juos, Jis pasakė: „Eikite ir, atsistoję šventykloje, skelbkite žmonėms visus šio Gyvenimo žodžius“ (5:20). Jis neliepė jiems kalbėti apie mirtį ant kryžiaus, bet apie „Gyvenimą“.

Nenuostabu, kad Paulius pradeda savo laišką romiečiams sakydama: „Šventumo Dvasia per prisikėlimą iš numirusių pristatytą galingu Dievo Sūnumi“ (Romiečiams 1:4)

Pauliaus širdies troškimas buvo: „kad pažinčiau Jį, Jo prisikėlimo jėgą ir bendravimą Jo kentėjimuose...“ (Filipiečiams 3:10)

Žinoti ar tikėti?

Nenuostabu, kad mūsų bažnyčios kultūra užaugino „**tikinčiuosius**“ Viešpačiu, užuot užauginus tuos, kurie „**pažįsta**“ Viešpatį. Neįmanoma pažinti mirusio asmens, ir kadangi žmonės orientavosi tik į kryžių, jie tikėjo Jėzumi, kuris mirė, bet neidami iki prisikėlimo, jie negalėjo PAŽINTI prisikėlusio ir gyvo Viešpaties!

Kadangi jie yra tikintys į Jo mirtį užuot pažįstantys Jo prisikėlimą, jie nuklydo savo tikėjime klaidinguose mokymuose, vaikydami reginių, ir nepastebėdami antgamtinio darbo, kurį Viešpats stengėsi daryti jų širdyse.

Jie protu pritarė, kad Jis prisikėlęs iš mirties, bet kasdieniniame gyvenime jie tapatino save su Žmogumi mirusiu ant kryžiaus. Naujasis Testamentas orientuojasi į prisikėlusį Viešpatį ir tą jėgą, kuri pakeičia gyvenimą.

Grįžkime prie muilo

Aš pradėjau susitikinėti su Barbara po kelių mėnesių, kai man sukako 16 metų. Galiu numatyti kaip ji elgsis tam tikrose situacijose, kaip ji reaguos, ką sakys. Bet aš vis dar neturėjau supratimo, kad jai patiko ta maža muilo balutė po dozatoriumi.



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Daugelis, kurie vaikščiojo su Viešpačiu metų metais tik dabar supranta, kad galbūt jie visą laiką trukdė Jo malonei galvodami, kad Jam reikia formulės ir proceso, jie tik dabar mokosi paprastai vaikščioti ir kalbėti su Juo, bendraujančiame pažinusio ir mokinio gyvenimo būde.

Kaip tu gali tapti tuo, kuris pažįsta, o ne tik tikinčiuoju?

Naujasis Testamentas orientuojasi į Kristų tavyje. Prisikėlęs Viešpats yra Naujojo Testamento centre. Kaip tu gali padaryti Jį savo pagrindiniu orientyru?

Pažindamas Jį, kaip apreiškimo šaltinį... o daugiau kitą savaitę. Iki tada.

Laiminu visus.

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Apreiškimo šaltinis. 3 dalis

John Fenn, 2013 m. gruodžio mėn. 14 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Aš prisimenu, kaip vaikinukas ir mergaitė išvyko į savo pirmą pasimatymą. Jis vairavo padovanotą 1965 GTO, ir manė, kad automobilis degina benzina, kaip Teksaso naftos ugnies grėžinys; ne visi berniukai 1974 rudenį turėjo savo automobilius. Jai tai padarė įspūdį.

Veždamas ją namo po filmo, jis susijaudino, nes užsidegė raudona lemputė ir iš variklio į automobilį ėmė veržtis dūmai, jis meldėsi vėjelio ir, kad raudona lemputė greičiau užgestų, kol jie abu nepersismilkė degančio benzino kvapu... laimei raudona lemputė pasikeitė į žalią ir kelionė tęsėsi. Vėliau ji pasakė, kad buvo tokia laiminga, jog to net nespatebėjo, nes vaikinukas nuvežė ją į filmą su savo mašina!

Jis neturėjo pinigų pietums ir filmui, taigi pirmo pasimatymo metu, turėjo būti tik filmas ir susipažinimas. Bet jam iš tiesų ji patiko ir jis nenorėjo, kad jų vakaras pasibaigtų tiesiog taip. Greitai suskaičiavęs, kiek pinigų dar turi kišenėje, jis paklausė, ar ji norėtų pakeliui nusipirkti spurgą, ir ji noriai sutiko! Jie ilgai sėdėjo ir kalbėjo gerdami pieną su spurgomis, bet atrodė, kad pralėkė tik sekundės, abu nustebo, kad jau taip vėlu.

Vakaras baigėsi bučiniu, po to, kai jis palydėjo ją prie durų, ji atsistojo laipteliu aukščiau, nes jis buvo toks aukštas; švelnus bučinytis ir trumpas luktelėjimas, kai ji po atsisveikinimo nubėgo į savo namus. Vėliau ji pasakė, jog po to bučinio ji jau žinojo, kad jis ją ves.

Kaip jūs atspėjote, tai buvo Barbara ir aš mūsų pirmo pasimatymo metu. Jai padarė įspūdį automobilis ir mano elgesys, spontaniškumas ir rūpestingumas. Jos tėvams darė įspūdį, kad aš esu kilęs iš geros šeimos, o jos mamos akyse, kaip ji sakė, buvau „pakankamai geras jos dukrai“. Man darė įspūdį, kad ji buvo graži, juokinga, nuoširdi, protinga, tiesiakalbė ir būti kartu su ja buvo linksma.

Ar tavo tikėjimas pagrįstas performansu, ar pažinimu?

Daugelis krikščionių mano, kad tikėjimas – tai bandymas padaryti įspūdį Dievui, taip kaip aš bandžiau padaryti įspūdį Barbarai pirmojo pasimatymo metu. Bet mūsų tikslas negali būti tik siekti padaryti gerą įspūdį, tai nėra geras pamatas ilgalaikiams santykiams.

Pastangos padaryti įspūdį atkrinta, kai jūs imate pažinti vienas kitą, esate atviri, ir rizikuojate būti atstumti, kai paaiškėja vieni ar kiti dalykai apie jus. Apreiškimas apie kiekvieno asmens charakterį, gyvenimo patyrimą, kas jis yra ir kuo tikisi tapti, atsiskleidžia, kai jie tyliai kalbasi apie asmenišką paslaptį, arba šaukia per visą kambarį savo pirmojo ginčo metu.

Vis dar pirmas pasimatymas su Dievu?

Nors daugelis krikščionių gyvena savo tikėjimo gyvenimą taip, lyg jie visada būtų savo pirmame pasimatyme su Dievu – bandydami tapti efektyviais tuo, kaip jie rengiasi, naudodami formules arba vaikščiodami į surinkimą dar vieną papildomą kartą per savaitę, kad primintų Viešpačiui, jog jie turi maldos poreikį, kad reikia atsakymo į... Dažnai motyvacija būna tokia: „Prašau, būk sujudintas mano pastangų, o Dieve, ir atsakyk į mano maldą“.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 5
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgija iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip porei, kuri susitikinėja apie metus ar daugiau, tikras vienas kito pažinimas ateina, kai jie kartu eina per gyvenimą ir per tą laiką pamato, kas geriausia ir blogiausia yra kitame asmenyje, ir leidžia meilei vystytis. Meilė vystosi kaip procesas per apreiškimą, koks yra tas asmuo; pirma pamėgstant jį, po to pamėgstant jį giliau, tada suvokiant, kad gali atiduoti gyvenimą už tą asmenį. Taip pat mūsų vaikščiojime su Viešpačiu, kai Jis gyvena mumyse ir vaikščioja su mumis procese, kurį vadiname gyvenimu.

Kitas kartas, kai važiuome namo

Mes važiuome keliuku namo, Barbara snaudė šalia manęs, o aš galvojau apie teismo pasekmes mūsų šeimoje. Mano širdis prisipildė džiaugsmo, kai aš maščiau, kaip užaugo mūsų 3 sūnūs, visi jie jau vyrai, bet niekada nesigėdina pasakyti Barbarai ir man, kad jie mus myli. Mūsų nuostabios marčios turi stiprius charakterius ir yra principingos, nuostabios mamos ir žmonos. Ir aš taip noriu, kad mano anūkai prisimintų mane, kaip Dievo Tėvo pavyzdį ir meldžiuosi, kad jie vaikščiotų su Juo ir pažintų Jį!

Matydamas platų Jo malonės spektrą, beveik balsu ištariau: „O, Tėve, aš niekada Tau negalėsiu atsilyginti!“ ir staiga išgirdau Jo atsakymą: „Tu neprivalai“. O aš stebėjausi susižavėjęs, pagarbioje baimėje, nutilęs mąstydamas apie viską: meilę, kuri tęsis visą amžinybę, ir Jo didį gerumą. Aš galvojau apie tai, kokia yra meilė. Meilė neprašo atlyginti ir nesistengia padaryti įspūdį. Asmuo, kuris myli, tiesiog myli, ir nėra nieko, ką jo meilės objektas galėtų padaryti, pridėti ar atimti iš meilės.

Kai liaujatės stengtis padaryti Jam įspūdį, galite pradėti vaikščioti su Juo.

Kontrastui, apsižvalgykime aplinkui tradicinėje surinkimo kultūroje. Kiek daug lentynų yra pripildyta knygomis ir studijų žinytais parašytais su tikslu padėti žmonėms pažinti Dievą arba efektyviau melstis. Traktuodami maldą kaip verslo planą, lyg siekdami x kartų pagerinti rezultatus per ateinančius metus, žmonės vaikščiojimą su Tėvu, kaip su Tuo, kurį pažįsta ir tikrai gerai pažįsta, paverčia manipuliacija, kuria siekia gauti daugiau palaiminimų savo gyvenimui.

Bet šitoks požiūris prilygtų tam, lyg aš paprašęs Barbaros tėvų leidimo ją vesti, būčiau turėjęs peržiūrėti visas jos kūdikystės nuotraukas, mokyklos laikų knygas, išsaugotus mokyklinius darbus ir apdovanojimus sukauptus per tuos metus, kaip priemonę pažinti ją geriau per distanciją, niekada nekviėdamas jos į kiną ar valgyti spurgų.

Tie dalykai papasakotų man APIE ją, bet negalėtų padėti jos PAŽINTI. Kad ją pažinčiau reikėjo santykių SU ja ir praleisti laiką kartu gyvenimo pakilimuose ir nuopoliuose.

Daryk tai, ką darė Jis

Pažiūrėk į Tėvo metodą, kaip reikia vystyti santykius su žmonija. Jis pasiuntė Savo Sūnų gyventi su 12 vyrų maždaug 3½ metų. Nebuvo parašyta knyga, nebuvo pamokslų. Jis pasakojo istorijas apie Savo Tėvą, koks Jis, kokios buvo Jo svajonės apie juos, ir kaip pritaikyti kiekvienam iš jų tai, ką Jis yra suplanavęs.

Argi mes nesame dėkingi, kad Jėšua nepaliko 12 rietimų biografijų, po vieną kiekvienam apaštalui. Jėšua galėjo praleisti gerą dalį šitų 3½ metų skaitydamas kiekvienam iš jų detalų gyvenimo aprašymą, kurį tik Tėvas, viską žinodamas ir matydamas būtų galėjęs parašyti, ir nepraleisti laiko su jais. Bet ne, Jis atsiuntė Savo Sūnų, kad Jis gyventų su jais ir pažintų juos, matytų juos, kai jie geriausi ir blogiausi.

Taigi, kodėl taip yra, kad kai mes mąstome apie mokinytę, mes galvojame, kad man reikia knygos apie tai, Kas Jėšua yra, ir ką Jis dėl mūsų padarė? Kaip jie mokė mokinius pirmame amžiuje be krikščioniškos literatūros aiškindami apie Gyvenimą Kristuje? Jie mokinius lavino vaikščiodami su tais, kurie pažinojo Jį, ir tai lieka pirminiu būdu kaip vykdoma mokinytė ir šiandien – turėti bendravimą su tais, kurie pažįsta Jį ir ėjo kartu su Juo savo gyvenime, taigi jie gali žinoti, kaip vaikščioti ir kalbėti su Juo gyvenimo kelyje.

Mūsų asmeninis intymus Tėvo **pažinimas** yra apreiškimo šaltinis. Kai Jono 14:6 Jėšua pasakė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas“ Jis tęsė: „...nei vienas neateina pas Tėvą kitu keliu, tik per Mane.“ Jėšua yra kelias, bet Tėvas yra mūsų tikslas. Bet daugelis tikinčiųjų nepažįsta Tėvo, nes jie sustojo Kelyje, bet niekada nepasiekė tikslo.

Kaip pažinti visokio gėrio šaltinį

(Kaip aš paminėjau prieš 2 savaites) Mes užuot turėję prisikėlimo mąstymą, turime kryžiaus mąstymą. Mes esame tokio mąstymo: šventykla yra pastatas, užuot mąstę: šventykla yra mano kūnas, nes Kristus yra manyje. Visų pirma mes privalome žinoti, kad Kristus mumyse, kad Jis yra TAIP arti, tai turime suprasti prieš mąstydami apie bet ką kitą. Bet didelis palengvėjimas, kad Jis geras ir turi gerus planus mums – Jis investavo į mus amžinybei, taigi Jis žinojo, ką Jis gaus už šituos x metų žemėje.

*„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 6
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com*



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Po to, kai suvokiate, kad Jis yra jūmyse ir pertvarkote visas pastangas pažinti Jį pagal šitą apreiškimą, sekantis dalykas, kurį reikia žinoti – tai akivaizdu, nors galbūt revoliucinga kai kuriuose sluoksniuose – kai prašote, kreipkitės ne į Jėzų, bet į Tėvą.

Jėšua pasakė Jono 16:23-26 apie tą laiką, kai Jis bus danguje: „Tuo metu jūs nieko neprašysite manęs. Tiesą sakau jums, ko tik prašysite Tėvą mano vardu, Jis duos jums... tą dieną jūs prašysite mano vardu...“

Nėra nei vienos maldos Naujajame Testamente, kad reikia ko nors prašyti Jėzaus arba Šventosios Dvasios. Visi maldos prašymai yra Tėvui. Jis yra visokio gėrio ir tobulų dalykų šaltinis, mūsų dvasių Tėvas.

Kai apaštalai buvo valdininkų įkalinti, ir angelas juos išlaisvino, jie nuėjo pas mokinius ir kartu meldėsi: „Valdove, Tu esi Dievas, sutvėręs dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose yra...O dabar, Viešpatie, pažvelk į jų grasinimus ir duok savo tarnams su didžia draška skelbti Tavo Žodį, ištiesdamas savo ranką išgydymams, ir kad būtų daromi ženklai bei stebuklai Tavo šventojo Sūnaus Jėzaus vardu“ (Apaštalų darbų 4:23-30). Jie kreipėsi į Tėvą.

Paulius meldėsi už efeziečius: „Kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, duotų jums išminties ir apreiškimo dvasią Jo pažinimui ir apšviestų jūsų supratimo akis...“ (Efeziečiams 1:17-18)

Ir vėl 3:14-20: „Dėl to aš klaupiūsi prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą... kad Jis iš Savo šlovės turtų duotų jums sustiprėti Jo jėga per Dvasią vidiniame žmoguje... ir jūs, išsakniję ir įsitvirtinę meilėje, galėtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis, ir ilgis, ir gylis, ir aukštis, ir pažinti Kristaus meilę...“

Ar jūs pažįstate Tėvą? Pradėkime nuo šventyklos kultūros pakeitimo į Kristaus manyje kultūrą. Pakeiskime kryžiaus mąstymą prisikėlimo jėgos mąstymu. Priimkite nusistatymą savo širdyje pažinti Jį užuot tik tikėjus į Jį. Pakeiskime tai, kam jūs meldžiatės, ir į ką orientuojatės.... Tėvas!

Liaukitės elgtis taip, lyg jūs būtumėte pirmame pasimatyme, bandydami padaryti Jam įspūdį. Kitą savaitę: apie tai, kaip bendrauti su Šventąja Dvasia.

Laiminu visus,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Apreiškimo šaltinis. 4 dalis

John Fenn, 2013 m. gruodžio mėn. 21 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Iš tiesų, ne

Žmogus įėjo į restoraną ir paprašė pakviesti savininką: „Jei aš parodysiu jums nuostabų dalyką, ko jums dar neteko matyti, ar galėsite mane pavaišinti?“ Vadybininkas norėjo žmogui padėti ir buvo susidomėjęs, taigi jis pasakė: „Žinoma, bet tai iš tiesų turi būti geras dalykas“.

Taigi žmogus atsisėdo prie stalo ir išsitraukė iš lagamino mažą pianiną, tuomet triušį, kurį pasodino prie pianino, o po to varlę, kurią pasodino šalia triušio. Triušis tučiuojau ėmė groti pianinu, o varlė dainuoti pagal muziką.

Vadybininkas buvo sužavėtas: „Tai yra pats nuostabiausias dalykas, kokį tik esu matęs! Užsisakyk, ką tik nori iš meniu“.

Vyras, kuris sėdėjo netoliese ir viską matė pasakė žmogui: „Ei, vaikine, aš tuoj pat tau duočiau \$100 grynais už tą dainuojančią varlę“. Žmogus trumpai luktelėjo, tada pasakė: „Gerai, prašau, galite paimti“. Jis įsidėjo į kišenę \$100, o tas žmogus nusinešė kišenėje varlę.

*„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 7
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com*



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Vadybininkas stebėjo ir negalėjo susivaldyti nepasakęs: „Atsiprašau pone, žinoma tai ne mano reikalas, bet aš galvoju, kad jūs galėjote gauti daug daugiau už tą dainuojančią varlę“. Vyras atsakė: „Ne, viskas yra gerai. Matote, triušis yra pilvakalbis.“

Pamoka tokia...

Nebūti susitelkus į dainą ir šokį, bet suvokti, kas iš tiesų vyksta.

Mato 16:13 Jėšua paklausė mokinių, kuo žmonės Jį laiko. Jie atsakė: „Vieni sako, kad tu esi Jonas Krikštytojas, kiti sako, kad Tu esi Elisas, ar Jeremijas ar dar kuris vienas iš pranašų“.

Štai ką sakė žmonės, minios. Visi turėjo savo nuomonę, visi buvo sužavėti stebuklais. Visi išeidavo iš susirinkimų kalbėdami apie tai, koks pateptas Jėzaus mokymas. Kai kurie galbūt turėjo ritinius su užrašais. Bet jie praleido pagrindinį dalyką. Jie nesuprato, kas jiems kalba, ir kokią reikšmę tai turi jų gyvenimui. Jie iš tiesų nesuprato, kas iš tikrųjų vyksta.

Aš labai stebiuosi, kad Dievas kūne mokė ir gydė visame krašte, kalbėdamas jiems kaip Dievo Sūnus ir atstovaudamas Tėvą Dievą kaip Savo Tėvą, bet žmonės sakė, kad Jis vienas iš mirusių pranašų, kuris atgijo, užuot tikėję tuo, ką Jis sakė apie Save.

Dvasiniai kūdikiai, kurie galvoja, kad jie dvasiškai suaugę

Žmonės, kuriems Jėšua tarnavo buvo Žodyje išauklėti žydai. Jie buvo išauklėti sinagogų susirinkimuose, atlikę daug kelionių į šventyklą, o Raštas, jau daug metų iki Jėzaus gimimo Betliejuje, buvo surinktas ir užrašytas nuo Pradžios iki Malachijo knygos.

Bet jie buvo labiau linkę palikti sveiką mokymą ir tikėti, kad Jėšua buvo įsikūnijęs Jonas Krikštytojas, Elisas, Jeremijas ar kitas žymus pranašas. Reinkarnacija – taip? Kaip greitai jie buvo linkę palikti sveiką nuovoką ir Biblijos mokymą ir tikėti, kad Jėšua buvo įsikūnijęs herojus.

Jie buvo kaip tas žmogus, kuris pasiūlė \$100 už dainuojančią varlę, nesuprasdamas, ką jis iš tiesų mato. Savo noru jie paklysta sekdami malda formulėmis, arba mokymą, kuris tiesiog apgauna ir užaugina dvasines karpas.

Ką Jis iš tiesų norėjo sužinoti?

Jėšua žinojo, kad žmonės kalba, kitaip Jis nebūtų paklauses mokinių šito klausimo, galbūt tai buvo Jo būdas nukreipti pokalbį ten, kur iš tiesų Jis norėjo: „O jūs, ką galvojate?“, Jis pasakė jiems. „Ką jūs sakote, kas Aš esu?“

Simonas Petras atsakė. „Tu? Tu esi Mesijas, Gyvojo Dievo Sūnus!“

Petras sugebėjo prasiveržti pro gandus, samprotavimus, atidėti šalin visas apkalbas ir tai, ką žmonės kalbėjo pašnibždomis, nes jis turėjo apreiškimą iš dangaus apie tikrą Jėzaus identitetą. „Simonai, Jonos sūnau, tu esi iš tiesų laimingas žmogus!“ – pasakė Jėšua: „nes ne tavo paties prigimtis, bet Mano dangiškas Tėvas, atskleidė šitą tiesą tau!“ (JB. Philips NT)

Kaip nebūti paveiktam

Pasaulio kultūra yra garso baitų kultūra, arba galima tai pasakyti garso kašnelių (vertėjo pastaba – tai yra žodžių žaismas anglų k.: „bite“ – kašnelis, „byte“ – baitas). Baitas yra mažas elektronikos matas, ir tai yra mažiau negu pilna burna maisto. Žmonės matuoja dėmesį sekundėmis, mažiausiais informacijos baitais. Bet Jėšua tikisi, kad mes būsime žmonės, kurie mato, apibendrina, svarsto, ir medituoja, ką Dvasia daro, ar sako.

Kai Petras girdėjo kažką kalbant, kad Jėzus yra įsikūnijęs Jonas Krikštytojas, jis turėjo palyginti tai su tuo, ką Jis žinojo apie Jėzų, ir kaip tas gandas atsiliepė, arba neatsiliepė jo viduje. Surinkimo kultūra nemoko žmonių lyginti Tiesos Dvasios vidinį liudijimą su Dievo Žodžiu, ir naudoti tuos 2 liudytojus patikrinti mokymą, patyrimą, ar kieno nors teiginius.

Kadangi šių įgūdžių nėra mokoma, dabar žmonės tiki daugiau savo patyrimais negu rašytiniu Žodžiu, savo patyrimais labiau nei Tiesos Dvasia viduje, ir savo patyrimais daugiau nei sveiku protu. Biblija vadina tai apsigavimu.

Kaip visada nugalėti velnią?

Tada Jėšua pasakė: „Tu esi Petras (graik. petros – mažas akmenėlis), bet ant tos uolos (Petra, didelė uola kaip kalnas) aš pastatysiu savo surinkimą, ir pragaro vartai jo nenugalės (apreiškimas iš Tėvo).“

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 8
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tai nebuvo statyba ant žmogaus, nes Petras, mažas akmuo, bet ant kalno, kuris yra apreiškimas iš Tėvo. Tai reiškia apreiškimą iš dangaus, kad Jėšua pastatys Savo surinkimą pradėdamas nuo apreiškimo, kad Jėšua yra Viešpats ir toliau eidamas iš ten. Jėšua pasakė: „pragaro vartai negali nugalėti“ apreiškimo. Biblijos laikais miesto vartuose miesto valdytojai susirinkdavo tvarkyti miesto reikalą.

Samsonas nunešė Gazos vartus demonstruodamas, kad jis kontroliuoja situaciją. Bozas nuėjo pas vyresnius prieš miesto vartų leidimo vesti Rūtą. Abšalomas sėdėjo Jeruzalės vartuose darydamas sprendimus, kurie pakenkė jo tėvui, karaliui Dovydui. Šiandien tam atitiktą vieta, kur yra didžiausia miesto salė, arba, kur renkasi miesto valdžia.

Apreiškimas yra TAS tikrasis pergalės raktas gyvenime. „Ant šitos uolos (apreiškimo iš dangaus) aš pastatysiu savo surinkimą, ir pragaro vartai (lyderiai, vadovai) jo nenugalės“.

Blaškyimas

Kai kurie girdėdami sukrečiančias naujienas arba, kai sutinka problemą, tučtuojau atakuoja velnią kaip to priežastį. Kai kurie, sunku patikėti, bet pavertė Dievą savo priešu, manydami, kad jeigu jie pasninkaus ir pakankamai garsiai melsis, Dievas bus įtikintas pakeisti situaciją arba netgi miestą. Kai kurie mano, kad kiekvienos negalios ar skausmo šaknis yra nuodėmė, ir visų kitų dalykų taip pat. Yra pakankamai daug knygų, kurios užpildo išstisus krikščioniškos literatūros knygynų skyrius apie tai, kaip laimėti pergalę, nugalėti velnią ar nuodėmę.

Bet Jėšua pasakė, kad pragaras negali nugalėti apreiškimo iš dangaus. Taigi, kodėl mes bėgiojame maldos, veiksmo, formulės, konferencijos, užuot susitelkus į Kristų savyje ir pasiruošus mokėti kainą, kad patirtume tai ir pasiliktume prieš Tėvo sostą.

Nuodėmės nugalėjimas

Efezo miestas turėjo apie 250.000 gyventojų, ir kai kurie mokslininkai paskaičiavo, kad pagal Apaštalu darbų 19 skyrių 10%, t.y. 25.000 žmonių tapo mokiniais įtakojami Pauliaus. Jūs galite numatyti, kad tie ką tik atgimę žmonės, anksčiau buvo įsitraukę į burtininkavimą ir būrimus, nes jie degino savo knygas dideliame lauže. Taigi, daug žmonių atėjo pas Viešpatį, tai paveikė vietinį stabų gaminimo verslą, ir Paulius to pasėkoje buvo išmestas iš miesto.

Bet turint omeny šitą jų gyvenimo stilių, Paulius minėjo susijusias su tuo problemas, kurių jie vis dar tebeturėjo ir, kurių reikėjo atsikratyti. Nuo Efeziečiams 4:17-31: visokių rūšių seksualinė nuodėmė, melai, neatleidimas ir kartelis, keikimasis, vogimas, nenoras turėti darbą, pratrūkstantis pyktis ir kerštas bei šventosios Dvasios liūdinimas tokiu nuodėmingu gyvenimo stiliumi.

Jei tai būtų dabartinis laikas, daugelis tarnautojų varytų velnią iš žmonių, pakviestų juos į vidinio išgydymo konferenciją, seksualinio atstatymo, ar sielinių ryšių nutraukimo konferencijas, arba pagalbos kaip atleisti konferencijas, ar kitokių temų susirinkimus, arba paklausti kalbėtojo, kuris specializuojasi vienos iš tų anksčiau išvardintų nuodėmių atstatymo srityje.

Tai taip beprotiška, tai tiesiog turi veikti!

Štai koks buvo Pauliaus atsakymas į visas šitas nuodėmes tų žmonių gyvenime: „Nesiliauju dėkojęs už jus, prisimindamas jus savo maldose, kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, duotų jums išminties ir apreiškimo dvasią. Jo pažinimui ir apšviestų jūsų širdies akis, kad pažintumėte, kokia yra Jo pašaukimo viltis, kokie Jo palikimo šlovės turtai šventuosiuose ir kokia beribė Jo jėgos didybė mums, kurie tikime, veikiant Jo galingai jėgai (Ef 1:16-19)

Paulius buvo pakankamai keistas, kad tikėtų Jėzumi, jog apreiškimas iš dangaus yra stipresnis negu velnias. Todėl meldėsi, kad žmonės gautų apreiškimą ir jie norėtų savo pačių laisva valia palikti nuodėmę ir augti Kristuje.

Ir: „Dėl to aš klaupiuosi prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, iš kurio visa šeima danguje ir žemėje turi vardą, kad Jis iš savo šlovės turtų duotų jums sustiprėti Jo jėga per Dvasią vidiniame žmojuje... kad jūs galėtumėte pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą... (3:14-21)

Apreiškimo šaltinis – tai yra mokyti kaip pažinti ir pasitikėti Tiesos Dvasia, kuri yra mūsų viduje. Norėti pasverti dalykus pagal Dvasią, ir turėti pakankamai stiprų stuburą palikti visas formules ir visą religinę gimnastiką, kurią siūlo populiaris surinkimo kultūra, kaip priemonę pasiekti pergalę prieš velnią. Užuot tai darius, mokyti bendrauti su Tėvu savo dvasioje. Mokyti draugauti su Kristumi ir Tiesos Dvasia savo viduje.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 9
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com



„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Paulius pasakė Efeziečiams 4:14-15, kad jie vis dar buvo kaip maži vaikai savo dvasinėje kelionėje ten ir šen blaškomi naujausių mokymų, ir jis meldėsi apreiškimo jiems, kad jie būtų pakeisti šito apreiškimo iš vidaus į išorę. Tikrai, apreiškimas iš Tėvo yra tai, prieš ką velnias negali išstovėti. Mokykitės nukreipti dėmesį į savo dvasią, į Jo buvimą tenai, ir mokykitės mėgautis ramybe, džiaugsmu, ir bendravimu su Juo.

Jeigu mes neišmokstame gauti apreiškimo, galiausiai mes gausime dvasinę varlę ir vėliau, kai ji mums nedainuos, stebėsime, kaip mes to nepastebėjome. Kitą savaitę – nauja tema.

Laiminu visus,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com